

אילנה אלון חושפת את הפרשה שנאסרה לפירסום:

החשיפה דתית

אילו כרי להתחבא מהמיש"ט טרה, חגית (שם כרדי, השם האמיתי נאסר לפירסום) לא תחליף את הפיאה הנזכרת שלה בשבטים, סיפרו להעולם הזה אנשים המכירים את הרומנטיות לשעבר, החשודה בחטיפת בנה לפני חמישה חודשים. בחודש מאי השנה חזר חיים (שם כרדי, גם שמו של הבעל נאסר לפירסום) לביתו, וגילה כי אשתו ובנו

החזרה ביתשובה נראתה לה כפיתרון לבעייתיה. אחריה עשתה זאת גם אמה. אביה ואחיה נותרו חילוניים.

דתית מאופרת

כמו חזרות ביתשובה רבות, היא תה גם חגית קיצונית מאוד בתחיי

לה. היא התרחקה מכל מה שהזכיר לה את העבר. היא הפסיקה לצייר ולרקוד, והסתובבה רק בסביבה דתית. שם ערכו לה היכרות עם בעלה השני, חיים. לא היה זה שידוך רגיל. מישוה יום את ההיכרות הם "יצאו" ביחד במשך חודשים וחצי, נפגשו הרבה ושוחחו, עד שהחליטו להינשא.

חיים, (32) בא מבית דתי מאוד. הוא למד בישיבה תיכונית, ונחשב כעילוי בהלכה. מכיוון שהיה גרוש, העזו להציג לפניו את חגית, שהיא חזרת בתשובה.

מבין כל הנערות שפגש, בחר חיים בחגית. נראה כי יופיה קסם לו. גם כאשר היתה חגית קיצונית מאוד בדתה, הקפידה על מראה מעולם לא

הוא הפיעה לפני בעלה ללא איפור והקפידה לשמור על גיורתה גם אחרי לידת בנה, לפני חמש שנים.

חיייהנישואין של חיים וחגית היו אידיאליים. חיים הצליח בעסקיו ונתן לאשתו כל חשקה נפש. הוא גם שיכנע אותה שאין לה כל צורך להיות כלכך קיצונית, והיא חזרה לרקוד וריקודים אירוביים ולצייר בחוגיציור.

הילד היה מושוש נפשו של חיים. הוא קנה לו הכל ודאג שילד יהיה גם וידיאו בבית כדי שיוכל לראות סרטים.

הילד קרא לאביו "חיים" ולא "אבא", והדבר עורר ספקות בליבה של חגית. היא לא היתה שלמה עם חינוכו של הבן. חיים אינו רוגל בחינוך ילדיו עליידי מכות, ואילו חברותיה של חגית הרגישו לפנייה את האמרה התנ"כית "חוסך שיבטו שונא בנו".

בחודשים האחרונים הבחין אביו כי

דוגמנית לשעבר שחזרה בתשובה חטפה את בנה הקטן בן ה-5 מבעלה מפני שהבעל לא היה מספיק דתי

היא התייעצה ברבנים שונים והם שרדפו אותה לקיצונית ולכריחה. בין הרבנים היו הרב זילברשטיין והרב נסים קרליץ מבניברק. חיים עצמו היה בעבר יועץ לבית הדין הפרטי של הרב קרליץ.

למכרים קשה להאמין כי אשה יפה ומרשימה כמו חגית נעלמה כך, בלי להשאיר סימן, ושהמישטרה אינה מצליחה לאתר אותה במשך חמישה חודשים. בדיוק כמו בפרשה יוסלה שוחמכר, אומרים מי שזוכרים את שנות ה-60. לרבניהם, הרבנים שילהבו והסיתו אותה לכריחה.

חיים, שמנמן מווקן ובעל חוש הומור, זכה באחרונה באימים רבים. איימו לפגוע בו ולשרוף את מכוניתו. אבל מצד שני יש רבים התומכים בו, והמקווים שימצא את בנו במהרה.

אילנה אלון

בכיתי 5 שנים

(המשך מעמוד 17) היה לעשות? הרי היה צריך לעבוד ולהתפרנס?

הבעל והגרושה

מלבד בארנבויים ביקרו אותה גם חכמה חודשים הגיעו לביקור חטוף. שהרי כולם עסוקים כלכך, מפורסמים כלכך.

והיו גם בניימישפחה, "אם כי הקשר שלה איתם היה רופף": "אמר מהטה. הם כמעט ולא עזרו. אמה מתה לפני שנתיים. אביה ביקר מפעם לפעם. לפעמים הגיע ללונדון אנריקה בארנבויים, אביו של דניאל, יוצא ארגנטינה. הוא מורה למוסיקה, מת גורר באפקה. עכשיו הוא מסרב לדבר על דניאל וזקי. אני במצב עצוב מאוד, אינני יכול לומר דבר", הוא אומר.

מי שהקפיד לבקר אותה לעיתים תכופות הוא הרב יוסף פרידלנד, "אמר מהטה. זקי התייחסה אליו לא כאל סמכות דתית, אלא כאל אדם חכם, המנסה לעזור לה מבחינה רוחנית. היא אומנם התגיירה, אך עמוק בליבה מעולם לא היתה יהודיה".

אישש במשך שנים התאהב בארנבויים בפסנתרנית הלנה קרמר, גרושתו של הפסנתרן גידעון קרמר. נולדו להם שני ילדים. למען כבודה של ההפרה ניסה בארנבויים להצניע את מישפחתו. "זקי ידעה, כנראה, על קרמר, אם כי מעולם לא דיברה איתי עליה", אומר מהטה. "בשנותיה האחרונות היא חיה בתוך עולם פנימי משלה, מנותק לחלוטין מהמציאות. פוליטיקה, מילחמות, מאורעות גדולים בעולם, כמו חייו המעשיים בתוך ביתהשלה, לא עניינו אותה. גם הקשר בין בארנבויים וקרמר היה בעיניה דבר רחוק, שאינו קשור אליה.

למעשה התעניינה רק בדבר אחד: איך תצליח להבריאה. היא באמת האמינה בתגובה על המחלה, וכי תשוב ותנגן. היה לה כוחהצדון חוק, והיא חשבה שהפעם, כמו בפעמים רבות בעבר, יעזור לה כוחהצדון להתגבר על מה שמפריד בינה לבין הצלל.

"בפגישתנו האחרונה ברור היה לי כי ימיה ספורים. בכיתי. כבר חמש שנים אני בוכה ככל פעם שאני רואה אותה. היא ניחמה אותי. קולה היה שבור, מרוסק. אל תדאג, אני עוד אנגן, אמרה לי.

"הגוף שלה רעד. לא היתה לה שליטה על הרעדיות האלה. האזנו למוסיקה שלה. זקלין והפרה מנגנת את אל גאר."

בהופעתה הבכורה שלה, ברויאל פסטיבל הול, ניגנה את הקונצ'רטו של אדוארד ווליאם אלגאר. מאז הפך הקטע הזה לסמל המיסחרי שלה.

"לאטילאט, תוד כדי האזנה למוסיקה, גופה נרגע, הרעדיות פסקו."

נהימה בטלפון

הדר לונדוני, גיבורה אנגליה שכמו לקוחה מסרט מלודרמאטי, שוכבת במיטת בית-חולים, מאזינה למוסיקה שקטה. לפתע המוסיקה מתגברת. גופה שב לרעד. תמונה אחרונה בויכרונו של זובין מהטה.

"אחריכך דיברנו בטלפון כמה פעמים, אבל אייפשר היה להבין מה היא אומרת. היא נהמה, השמיעה קולות מרוסקים."

השבוע נערכה הלווייתה בבית-הקברות היהודי של לונדון. מהטה היה שם, גם בארנבויים, צוקרמן ופרלמן, וכמונן אביה, אחיה, אחותה וכמה עשרות מוסיקאים לונדוניים.

גשם רק, לונדונינצחי, זירוף. הרב פרידלנד נשא הספד קצר, נטול קליי שאות. אחריכך נסעו לדירתה.

המאפיה הישראלית ומעט חברים לונדוניים. צפו בסרט שהוקרן בבית-הקברות על זקלין והפרה, צ'לנית, שוחחו על זקי. פרידה סופית, אחרונה באמת, מהאשה בת ה-42, שמתה לעולם לפני 14 שנים.

יוסלה שוחמכר מוחזר לאביו (1962) בןגוריון הפעיל את המוסד

נוער חרדי בירושלים האם הם מתחבאים שם?